

Ουκρανία: το τέλειο πραξικόπημα της Υπερεθνικής Ελίτ

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Στην Ουκρανία, η Υπερεθνική Ελίτ (Υ/Ε) που διαχειρίζεται την Νέα Διεθνή Τάξη, η οποία θεμελιώνεται, στο οικονομικό επίπεδο, στην νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση και, στο πολιτικό, στις κατά τύπους Κοινοβουλευτικές Χούντες, οι οποίες αποτελούν μια παρωδία αντιπροσωπευτικής «δημοκρατίας» (ενώ και η ίδια είναι παρωδία της πραγματικής άμεσης δημοκρατίας) επέτυχε, μέσα σε λίγους μήνες, το τέλειο πραξικόπημα. Δηλαδή, όπως φαίνεται τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές, την προσεχή αλλαγή καθεστώτος με τη μέθοδο της ψευδο-«επανάστασης» που τελειοποίησε στην Αραβική «Άνοιξη». Έτσι, μέσα στις πρώτες δυο δεκαετίες από τότε που δημιουργήθηκε η άτυπη αυτή Υ/Ε, μια σειρά καθεστώτων που αντιστέκονταν την ενσωμάτωση τους στη ΝΔΤ έχουν ήδη ανατραπεί (Γιουγκοσλαβία, Ιράκ, Λιβύη) ή είναι υπό ανατροπή (Ουκρανία, Συρία), ενώ παρόμοιες διαδικασίες έχουν ξεκινήσει στη Βενεζουέλα και άλλα πραγματικά αντιστεκόμενα καθεστώτα όπως η Βολιβία —σε αντίθεση με τα καθεστώτα της εκφυλισμένης Αριστεράς (Βραζιλία, Αργεντινή κ.λπ.) που είναι ήδη ενσωματωμένα στη ΝΔΤ, με κυβερνήσεις τύπου ΣΥΡΙΖΑ.

Σήμερα έγινε φανερό ότι δεν απαιτούνται πια τα παλιά στρατιωτικά πραξικοπήματα που αποκάλυπταν την πραγματική φύση των δυτικών καθεστώτων και δικαίωναν τις παλιές ριζοσπαστικές θεωρίες ότι η αστική «δημοκρατία» δεν είναι παρά ένα επικάλυμμα που, όταν το αστικό καθεστώς κινδυνεύει, δεν έχει κανένα πρόβλημα να το παραμερίσει για ένα χρονικό διάστημα μέχρι να συντρίψει το λαϊκό κίνημα για πολλές δεκαετίες (τελευταίο παράδειγμα αυτό της Χιλής). Για πρώτη φορά στην Ιστορία, οι ελίτ έχουν σφετεριστεί ακόμη και την ίδια την έννοια και την μέθοδο της επανάστασης για την επιτυχία των δικών τους σκοπών. Με δεδομένο τον καθολικό πια έλεγχο της πληροφόρησης από την Υ/Ε και τις ντόπιες ελίτ που παίζουν ρόλο νομάρχη της, αλλά και τον ρόλο της σημερινής «Αριστεράς», η οποία, ενώ στο παρελθόν έπαιζε ένα απομυθοποιητικό ρόλο των συστημικών ΜΜΕ, σήμερα κατά κανόνα είναι και αυτή ενσωματωμένη στην ΝΔΤ και απλώς παρουσιάζει ταυτόσημες αναλύσεις με αυτές των ελίτ, (χρωματισμένες με ροζ, κόκκινο, μαύρο κ.λπ., ανάλογα με την ιδεολογική κατεύθυνσή της), το αποτέλεσμα είναι μια γενικευμένη σύγχυση, όπως ακριβώς επιδιώκει και η Υ/Ε για να κάνει άνετα την «δουλειά» της.

Ας δούμε όμως συνοπτικά, όσο επιτρέπει ο χώρος, πώς στήθηκε το τέλειο πραξικόπημα της Υ/Ε στην Ουκρανία. Τον περασμένο Νοέμβρη, όπως μάθαμε από τα ΜΜΕ της Υ/Ε, ξεκίνησε μια υποτίθεται αυθόρμητη ειρηνική «επανάσταση», όταν ο νόμιμα εκλεγμένος πρόεδρος της χώρας Γιανουκόβιτς, ένας διεφθαρμένος επαγγελματίας πολιτικός της μετά-σοβιετικής γενιάς που εξέφραζε όμως περισσότερο το Ρωσόφιλο ανατολικό τμήμα της χώρας, σε αντίθεση με τους Τιμοσένκο και Γιουσένκο που εξέφραζαν το παραδοσιακά δυτικόφιλο τμήμα της Ουκρανίας, αρνήθηκε να υπογράψει την συμφωνία σύνδεσης της χώρας με την ΕΕ. Και αυτό, όχι τόσο γιατί αγωνιούσε ότι σε παραμονές χρεοκοπίας της Ουκρανίας αυτό θα οδηγούσε τα λαϊκά στρώματα σε ανάλογη οικονομική καταστροφή με την Ελληνική, αλλά κυρίως γιατί ήξερε ότι αυτό θα ήταν ο πολιτικός του τάφος.

Όμως, η Υ/Ε ήταν απόλυτα προετοιμασμένη γι' αυτό το ενδεχόμενο, ξέροντας την αντίδραση της Ρωσικής ελίτ, η οποία δεν είναι μεν αντικαπιταλιστική, αλλά και δεν αντιδρά απλώς σαν εναλλακτικός ιμπεριαλισμός, όπως υποστηρίζουν απηρχαιωμένες Μαρξιστικές» αναλύσεις. Η Ρωσική ελίτ υπό τον Πούτιν, εκφράζει συγχρόνως ένα πελώριο εθνικιστικό κίνημα που ενώνει από εθνικιστές και ορθόδοξους μέχρι πραγματικούς κομμουνιστές και ελευθεριακούς, σε ένα άτυπο παλλαϊκό μέτωπο κατά της παγκοσμιοποίησης. Φυσικά η Ρωσική ελίτ δεν συμμαρτίζεται τους στόχους του μετώπου αυτού στον βαθμό που απαιτούν πλήρη ρήξη με τη ΝΔΤ, γιατί ο πραγματικός στόχος της είναι να κατακτήσει ισότιμη θέση μέσα στην Υ/Ε με τα άλλα μέλη της, ενώ βέβαια η Υ/Ε, από την εποχή του Γέλτσιν, είχε σχεδιάσει για τη Ρωσία το ρόλο ενός υποτελούς μέλους, σε σχέση εξάρτησης και όχι αλληλεξάρτησης.

Έτσι, μια οργανωμένη, και χρηματοδοτούμενη από την Υ/Ε, «πρωτοπορία» μερικών εκατοντάδων αρχικά ανθρώπων, στους οποίους πρωτοστατούσαν πραγματικοί νεοναζιστές, με πραγματικά τάγματα εφόδου και όπλα, κατέβηκε στους δρόμους, στην αρχή ειρηνικά, όπως ακριβώς συνέβη στη αρχή και στη Συρία, πλαισιώνοντας όμως σταδιακά όλο και περισσότερους, αστούς κυρίως, δυτικόφιλους Ουκρανούς. Όπως είναι άλλωστε γνωστό η Ουκρανία έγινε ενιαίο κράτος, για πρώτη φορά στην Ιστορία της, μόλις το 1939, με το δυτικό γεωγραφικά τμήμα της να έχει παραδοσιακές και πολιτιστικές σχέσεις με τη δύση, ενώ το ανατολικό με τη Ρωσία. Όταν κατόπιν η ρωσική ελίτ πρόσφερε ένα γενναιόδωρο πρόγραμμα βοήθειας που θα απομάκρυνε τον κίνδυνο Ελληνικής καταστροφής, χωρίς απώλεια της κυριαρχίας της χώρας, ο Γιανουκόβιτς φυσικά το δέχθηκε αμέσως.

Μέχρι τη συνάντηση των ηγετών ΕΕ και Γιανουκόβιτς στο Βίλνιους στο τέλος Νοέμβρη, οπότε η Ευρω-ελίτ αποφάσισε γενική επίθεση βλέποντας ότι το καθεστώς Γιανουκόβιτς δεν συμμορφωνόταν, οι διαδηλώσεις ήταν ακόμη βασικά ειρηνικές. Τότε, όμως, η νεοναζιστική ένοπλη πρωτοπορία πλαισίωσε μεγάλο συλλαλητήριο, όπου η ίδια επιδόθηκε σε επιθέσεις με μπουλντόζες, μολότοφ και παρόμοια «ειρηνικά μέσα» κατά κυβερνητικών κτιρίων. Σε οποιαδήποτε άλλη χώρα της ΕΕ (και τις ΗΠΑ φυσικά) η κατάληξη θα ήταν βέβαια σωροί νεκρών διαδηλωτών και πιθανότατα επιβολή κατάστασης ανάγκης. Ο Γιανουκόβιτς όμως, μη θέλοντας να κόψει τις γέφυρες με την Υ/Ε, δεν έκανε τίποτα από αυτά. Η μεγάλη «καταστολή» επομένως που ισχυρίζεται η εκφυλισμένη «αριστερά» (βλ. [άρθρο Κ.Σ., «Ε», 19/2/2014](#)) είναι άλλος ένας μύθος μιας «αριστεράς» που υποστήριξε κάθε στημένη «εξέγερση» της Υ/Ε από τη Λιβυκή, μέχρι την Ουκρανική.

Η πολιτική αυτή συνεχών υποχωρήσεων του Γιανουκόβιτς συνεχίστηκε μέχρι χθες, όταν η οργανωμένη πρωτοπορία, πιθανώς με την συμμετοχή και ξένων πρακτόρων «ελεύθερων σκοπευτών» (ακριβώς όπως στη Συρία) προέβη σε αιματοκύλισμα για να δοθεί η αφορμή για τη σημερινή διαγραφόμενη παράδοση του καθεστώτος στην ΕΕ, που θα συντελεστεί με τις εκλογές σε λίγους μήνες, στο σημερινό κλίμα τρομοκρατίας, και την ...πανηγυρική επανεκλογή της Τιμοσένκο...

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2014/2014_02_23.html